మంచివాడు

సిగరెట్టు తాగుతూ స్నేహితుడితో నిల్చుని వున్నాడు రామారావు.

అతని స్నేహితుడు రంగనాథం మద్రాసు వెళ్తున్నాడు. వెనుకనుంచి భుజంమీద చెయ్యి పడటంతో ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు రామారావు.

బాగా మాసిపోయిన పైజమా లాల్చీలో ఉన్న వ్యక్తిని చూసి మొహం చిట్లించుకున్నాడు రామారావు. "నేను గుర్తున్నానా?" రాముం ముఖంలోకి లోతుగాచూస్తూ ప్రశ్నించాడు ఆ వ్యక్తి.

"లేదు" నిర్లక్ష్యంగా జవాబిచ్చాడు రాముం.

'నాపేరు గోపాలం. ఐదు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే ప్లాటుఫారం మీద కలుసుకున్నాం' రాముం కళ్ళలోకి గుచ్చి చూశాడు గోపాలం.

రామారావుకు వెన్నెముకలో ఏదో జరజరా పాకినట్లయింది. కళ్ళలో భయం, అరచేతుల్లో చెమట్లు పట్టాయి. "గుర్తు రాలేదా? ఇంకా చెప్పమన్నారా..." అంటూ ఆగి ముఖంలోకి చూశాడు. రామారావు తడబడుతూ స్నేహితుని వైపు చూశాడు. అతను అక్కడ లేడు. దూరంగా బుక్‌స్టాల్ దగ్గర నిల్చుని ఉన్నాడు.

"మీరు పొరబడి ఉంటారు. నేను మిమ్మల్ని ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూళ్లేదు" తనలో కలిగిన తడబాటును పైకి కనబడనీయకుండా అన్నాడు రామం.

'మీ పేరు రామం కదూ? మీలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు. నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అందుకే గుర్తించలేదనుకుంటాను.'

"కాదు... నా పేరు రామం కాదు...వెంకటేశ్వర్లు" అన్నాడు రామం పాఠం అప్పగించినట్లు.

గోపాలం ఆశ్చర్యంగా రామం కళ్ళలోకి చూశాడు. రామం పక్కకు చూడసాగాడు.

"నేనే పొరబడి ఉంటాను. మనిషిని పోలిన మనుషులుంటారు" సాలోచనగా అన్నాడు గోపాలం.

"అవునవును. అప్పుడప్పుడు మనం పొరబడుతుంటాం" కొంత రిలీఫ్‌గా ఫీలవుతూ అన్నాడు రామం.

గోపాలం అదోలా నవ్వాడు. రామం గతుక్కుమన్నాడు.

"బండి రావడానికి చాలా టైం ఉంది. కాఫీ తాగుదాం వస్తారా ?"

'వద్దు. మీరు తాగండి. ఇపుడే నేనూ నా స్నేహితుడూ తాగాం!' అన్నాడు రామం.

"మర్యాదకు పిల్చాను. నా దగ్గర డబ్బులు కూడా లేవులెండి. కాఫీ తాగివస్తాను" అంటూ గోపాలం రెస్టారెంటు లోకి వెళ్ళాడు. అలా వెళ్తున్న గోపాలాన్ని చూస్తూ నిలబడిపోయాడు రామం.

మళ్ళీ వస్తాడేమో? తను వెళ్ళిపోతే? బండి వచ్చేవరకు ఉండకుండా వెళ్ళిపోతే తన స్నేహితుడు ఏమనుకుంటాడూ? అతడు తనను గుర్తుపట్టలేదుగా? భయం ఎందుకూ? ఎలాంటి వాడు ఎలా అయిపోయాడు? ఎంత ఉత్సాహంగా కనిపించాడు ఆరోజు? నీట్‌గా డ్రెస్ వేసుకుని ఉన్నాడు. దుర్వ్యసనాలు ఉన్నవాళ్ళ గతి ఇంతే!

ఆ రోజు... ఐదేళ్ళనాడు... తను అంతరాత్మ పీక నొక్కి స్మృతిపేటికలో అట్టడుగున గుప్తపరచిన ఆ రోజు... మళ్ళీ కళ్ళముందుకొచ్చి నవ్వింది.

'ఒరేయ్ రామం! జాగ్రత్తరా! నాలుగు వేలు భద్రంగా తీసుకెళ్ళి మామయ్య కివ్వు. రైల్లో నిద్రపోకు. అసలే రోజులు బాగాలేవు" హెచ్చరించాడు తండ్రి గుడివాడ బస్టాండ్‌లో.

రామారావుకు అసలే గుండెలు పీచుపీచు మంటున్నాయ్. అంత డబ్బు దగ్గర పెట్టుకుని ప్రయాణం చేయాలంటే భయంగా ఉంది. తండ్రి హెచ్చరికలు మరీ చిరాకు కలిగించాయ్.

'సరేలే! ఇక నువ్వెళ్ళు!' విసుక్కున్నాడు రామం.

'వెళ్తాలే! బస్ రానియ్!'

రామానికి మహా చిరాగ్గా ఉంది.

'రైల్లో జాగ్రత్త...'

'అబ్బబ్బ! ఊరుకో నాన్నా!' అంటూ ఎవరైనా వింటున్నారేమోనని చుట్టూ చూశాడు. ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు. కొద్ది దూరంలో టిప్‌టాప్‌గా డ్రస్ చేసుకున్న ఒక యువకుడు సిగరెట్ తాగుతూ రామంకేసి చూశాడు. రామం గతుక్కుమన్నాడు. వాడు తనకేసి ఎందుకు చూస్తున్నట్టు? నాన్న చెప్పడం విన్నాడేమో?'

బస్ వచ్చింది. రామం బస్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మరోసారి హెచ్చరించి తండ్రి వెళ్ళిపోయాడు. రామం కోటు కిందగా షర్టుమీదనుంచి బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు.

బనీన్ జేబులో నాలుగు వేలు పెట్టి పిన్ను పెట్టుకున్నాడు. షర్టుమీదనుంచి ఎత్తుగా కన్పిస్తుందనే భయంతో కోటు వేసుకున్నాడు. అయినా భయంగానే ఉంది. జేబులు

కత్తిరించేవాళ్ళ ప్రావీణ్యత గురించి ఎన్నో కథలు విన్నాడు రామారావు.

"ఎంతదాకా ?"

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. పక్కకు చూశాడు. తన పక్కన కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నీరుకారిపోయాడు. వీడు... తనను బస్టాండులో గమనిస్తూ నిల్చున్నాడు. ఇపుడు పక్కన చేరాడు. తనదగ్గర పెద్ద మొత్తం ఉన్నట్టు వాసన పట్టినట్టే ఉన్నాడు. నాన్న మరీ చుట్టూవున్న మనుషుల్ని చూడకుండా ఒకటే హెచ్చరికలు చేశాడు.

"మాట్లాడరేం ?"

"ఒంగోలు వెళ్ళాలి. హైదరాబాదు, మద్రాసు ఎక్స్ప్రెస్ లో" తీరా నిజం చెప్పినందుకు తనను తనే తిట్టుకున్నాడు.

"నేనూ గూడూరు వెళ్ళాలి. ఫర్వాలేదు. తోడు దొరికారు. బోర్ కొట్టకుండా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి... సందేహం లేదు. వీడు తనను వెంబడిస్తున్నాడు. హే భగవాన్ నన్ను ఈ దుర్మార్గుడి బారి నుండి రక్షించే భారం నీదే. అతను ఏదో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. రామం 'ఆఁ ఊఁ' అంటూ యథాలాపంగా కూర్చున్నాడు.

ఇద్దరు బస్ దిగారు.

అతను రిక్షా పిల్చాడు. రామం మరో రిక్షా పిలుస్తూ వుంటే 'ఎందుకండి రెండురిక్షాలు దండగ! ఎక్కండి' అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

రామం గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నయ్. జేబు కత్తిరించే ప్రయత్నంలోనే ఉన్నాడు. దొంగ రాస్కెల్. పైకి ఎంత మర్యాదస్తుడిలా కన్పిస్తున్నాడో! అనుకుంటూనే రామం రిక్షా ఎక్కాడు.

"మీ పేరు?" రిక్షాలో కూర్చొని అడిగాడు ఆ వ్యక్తి.

"రామం!"

'నా పేరు గోపాలం!' చెప్పాడు అడక్కుండానే. దొంగలు నిజమైన పేరు జెప్పరు. వీడి పేరు గోపాలం అయి ఉండదు. దొంగ వెధవ దొంగపేరు చెప్పాడు.

'అసలే వుక్కగా ఉంటే ఆ కోటెందుకండీ? తీసి పట్టుకోవచ్చుగా?' అన్నాడు గోపాలం.

'అమ్మ రాస్కెల్! జేబు కత్తిరించడానికి కోటు అడ్డంగా ఉందా? నాకామాత్రం తెలివి తేటలు లేవనుకోకు. నేను చస్తే కోటు విప్పను!' అనుకొని 'నాకు ఉక్కగా లేదు' అన్నాడు రామం.

గోపాలం మెడతిప్పి పక్కన కూర్చొనివున్న రామం ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. 'ఎటూ చూ[illegible] వెధవ తన ప్లా[illegible] [illegible]లదని!'

ఇద్దరూ రిక్షా దిగారు. రామం రిక్షాకు సగం చార్జి ఇవ్వబోతే 'ఉంచండి. వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాను' అని నవ్వుతూ రిక్షావాడికి డబ్బు ఇచ్చాడు గోపాలం.

రామం శరీరంలో చలి కుదుపు కలిగింది. 'వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాడట. జేబు కొట్టేస్తానని ఎంత ధైర్యంగా చెబుతున్నాడు?' రామం కోటు కిందగా ఉన్న బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు. చేతికి ఎత్తుగా తగిలి రిలీఫ్‌గా నిట్టూర్చాడు.

కౌంటర్ దగ్గర ఇద్దరూ నిల్చున్నారు. గోపాలం ముందు నిల్చున్నాడు. టిక్కెట్టు కొని "పదండి వెళ్దాం!" అన్నాడు.

"టికెట్ ?"

"నేను కొన్నాను"

"దొంగ వేషాలు! నమ్మకం కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఎంతో కాలంగా పరిచయం ఉన్నట్టు కలేసుకుంటున్నాడు."

కోటు జేబులో వేరుగా పెట్టిన డబ్బులో నుంచి లెక్క చూసి ఇచ్చేశాడు గోపాలం వద్దన్నా వినకుండా.

బండి గంట లేటని తెలిసింది. కనీసం మరో మూడు గంటలయినా స్టేషన్‌లో ఉండాలి.

"ఇప్పటినుంచే స్టేషన్‌లో ఏం చేస్తాం? రండి టీ తాగుదాం!" అంటూ గోపాలం స్టేషనుకు ఎదురుగా ఉన్న

బార్‌లోకి దారితీశాడు. రామం అయిష్టంగానే అతన్ని అనుసరించాడు.

'ఏం సార్! ఈ మధ్య కన్పించటం లేదు?' బేరర్ గోపాలాన్ని నవ్వుతూ పలకరించేడు.

'అవును! చాలాకాలమయింది. రెండు టీ స్పెషల్' అన్నాడు నవ్వుతూ.

రామం ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఈ బేరర్‌గాడూ, వీడూ కలసి తనను ఏమైనా చేస్తే? ఇంతమందిమధ్య పబ్లిగ్గా ఏం చేస్తాడు?

'సిగరెట్ కాలుస్తారా?'

కాల్చాలని ఉన్నా "వద్దు!" అన్నాడు రామం. వీడ్నెవరు నమ్మేది? ఆ సిగరెట్‌లో ఏ మత్తు పదార్థమో ఉన్నా ఉండవచ్చు.

బేరర్ టీ తెచ్చి ఇద్దరిముందూ పెట్టాడు.

స్పెషల్! అన్నాడు! వాడు నవ్వాడు. కోడ్ భాషలా ఉంది. తన ముందున్న కప్పులో తప్పక ఏదో కలిపివుంటాడు. గోపాలం బేరర్‌తో మాట్లాడుతున్నాడు. సమయం చూసి తన కప్పు గోపాలం ముందు పెట్టి రెండోది తను తీసుకున్నాడు.

"తాగండి! స్పెషల్ టీ!" నవ్వుతూ అన్నాడు గోపాలం. తను కప్పులు మార్చింది గమనించినట్టున్నాడు కాలాంతకుడు.

గోపాలం తన ముందు ఉన్న కప్పు తీసుకుని టీ తాగుతూ ఉంటే రామం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"పెళ్ళయిందా?"

"అయింది. ఒక పిల్లవాడు కూడా?" భార్యా బిడ్డల రూపాలు కళ్ళకు కన్పించగా ఉత్సాహంగా అన్నాడు రామం.

"ఉద్యోగం చేస్తున్నారా?"

"లేదు. బి. ఎ. పాసయ్యాను. వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాను."

"ఒంగోలు పనిమీద వెళ్తున్నారా?"

"సంతలో ముర్రా బర్రెల్ని కొనటానికి వెళ్తున్నాను" అని చెప్పబోయి మానేశాడు. 'పనేం లేదు. మామయ్యకు సుస్తీగా ఉంటే చూట్టానికి వెళుతున్నాను' అన్నాడు.

"మీకు పెళ్ళయిందా?" రామం మొదటిసారిగా ప్రశ్నించాడు గోపాలాన్ని.

"అయింది. ఒక లక్షాధికారి కూతుర్ని లేపుకొచ్చి రిజిష్టర్ మారేజ్ చేసుకున్నాను."

రామం గోపాలం ముఖంలోకి నిరసనగా చూశాడు. ఎంతకైనా తెగించినవాడే! అనుకున్నాడు.

"నేను బ్యాంక్‌లో పని చేస్తున్నాను."

'కొయ్‌రా నాయనా కొయ్.' అడక్కుండా నే బ్యాంకులో ఉద్యోగం అని చెప్తున్నాడు. తను ఇలాంటి వేలు ఎన్నో రోజుకు చూస్తాననీ, డబ్బంటే తనకు లక్ష్యం లేదనీ నన్ను ఇంప్రెస్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. చిట్టి నాయన! నాకు బొత్తిగా బుర్ర లేదనుకొంటున్నాడు!

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?"

రామం త్రుళ్ళి పడ్డాడు. చేతిలో ఉన్న కప్పులో టీ వొలికింది. చెయ్యి చురుక్కుమంది.

'చెమట్లు కారిపోతున్నా ఆ కోటు విప్పరేం? మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకు బాధగా ఉంది' గోపాలం అన్నాడు.

'ఉంటుంది! ఉంటుంది! ఎందుకుండదూ బాధగా? నీకు కావాల్సింది నేను కోటు విప్పటమేగా! నేను ఆమాత్రం గ్రహించలేదు అనుకోకు' అనుకున్నాడు. పైకి సమాధానం యివ్వలేదు.

'మీకు డ్రింకు తీసుకునే అలవాటుందా?'

అమ్మ బిడ్డా! తాగించాలని చూస్తున్నావా? తాగాలని ఉన్నా "లేదు—నాకు అలవాటు లేదు" అబద్ధం ఆడేశాడు.

'రామం మీరు చాలా బుద్ధిమంతుడిలా ఉన్నారు?'

'నాకు చెడు అలవాట్లేమీ లేవు' గర్వంగా అన్నాడు రామం.

"నాకు అన్ని చెడు అలవాట్లూ ఉన్నాయ్. తాగుతాను, అందుబాటులో ఉన్న ఆడవాళ్ళను ఒదిలిపెట్టను. నా భార్య పరాయి మగాడితో తిరుగుతానంటే చస్తే ఒప్పుకోను. మీలా మంచి అలవాట్లతో మనిషి ఎలా జీవిస్తాడో నాకు తెలియదు. గతాన్ని తలుచుకుంటూ, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తూ బ్రతకలేను. వర్తమానంలో జీవిస్తాను. ప్రతి క్షణం జీవిస్తాను" విస్కీ గ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

రెండో గ్లాసు కూడ పూర్తి కావస్తోంది. కబుర్లు చెబుతూ, మధ్య మధ్య కూనిరాగం తీస్తూ త్రాగుతున్నాడు.

ఏమిటీ? ఇంత తాగేస్తున్నాడు అంత డబ్బు అతని దగ్గర ఉందా ?

గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు. కళ్ళు మత్తుగా వాలిపోతున్నాయ్. ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఇది ఒకందుకు మంచిదే. మరో గ్లాసు కొట్టాడంటే గుర్రం ఎక్కేస్తాడు. ఇక వాడి బొంద. వాడు నన్నేం చేస్తాడు?" ఆలోచనలో పడ్డాడు రామం.

"నా... భార్య... చాలా... మంచిది. నా కోసం కులం, ధనం అన్నీ వదిలేసుకొంది. నేనేం చేసినా సహిస్తుంది"

'అబ్బాయిగారి పని సగం అయిపోయింది. మరోగ్లాసు పోయిస్తే సరి!' అనుకుంటూ 'మరో గ్లాసు తాగుతారా ?

డబ్బుకు వెనకాడకండి. నా దగ్గర ఉంది ఇస్తాను' అన్నాడు రామం ఉత్సాహంగా.

గోపాలం రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

'డబ్బు నాదగ్గర కూడా ఉంది. మూడువేలకు పైనే ఉంది. ఇంత మొత్తం దగ్గర పెట్టుకుని ఇవాళ తాగకూడదనే అనుకున్నాను. కాని ఉండలేకపోయాను. ఇందులో ఉన్న హాయి మీకు అర్థం కాదు. మీలాంటి వాళ్ళను చూస్తుంటే నాకు జాలివేస్తుంది. తాగడంవల్ల కొన్ని నష్టాలు కూడ లేకపోలేదు. అప్పుడప్పుడు వాచీ, పెన్, డబ్బూ పోతూ ఉంటాయ్' అన్నాడు గోపాలం మూతలు పడిపోతున్న కళ్ళను బలవంతంగా తెరుస్తూ.

"వీడు మామూలుదొంగ కాదు. గజదొంగ. తెలివైన దొంగ. తన దగ్గిర మూడువేలున్నట్టు నన్ను నమ్మించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఒరేయ్! రాస్కెల్. నువ్వు తాగినా తెలివిగానే ఉన్నావురా. నాకూ ఉన్నదిరా తెలివి. పైగా తాగలేదుకూడా" కసిగా అనుకున్నాడు రామం.

బేరర్ బిల్లు తెచ్చాడు. గోపాలం పర్సు తీసి వంద రూపాయల నోటు యిచ్చాడు.

మొత్తంమీద ఒక వందరూపాయల నోటు ఉన్నట్టుంది. అది ఎవరి జేబులో నుంచి కొట్టేశాడో!

బేరర్‌కు ఐదు రూపాయ లిచ్చి గోపాలం లేచి నిల్చున్నాడు. తూలి కుర్చీ పట్టుకున్నాడు.

'రామం గారూ! ఈ పర్సు మీ దగ్గర ఉంచండి. ఇందులో చాలా డబ్బు ఉంది. నేను మత్తులో ఉన్నాను. వాళ్ళు తెలియకుండా నిద్రపోతే ఎవరైనా తీసేస్తారు' అంటూ పర్సు అందించాడు.

రామం పర్సు అందుకున్నాడు. పర్సు లావుగానే ఉంది. ఓ క్షణం రామానికి అతని మాటల్లో నిజాయితీ ఉన్నట్టు అనిపించింది.

అంతా దొంగ వేషం! తను ఆ పర్సు ఎక్కడ పెడతాడో చూడాలనే ప్రయత్నం. తన జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ ఎత్తు వేశాడు. తనుమాత్రం తిక్కువ తిన్నాడా? ఏం? దీన్ని కోటు జేబులోనే పెట్టుకుంటాడు. తనకు వేరే జేబులే లేనట్టు ప్రవర్తిస్తాడు. అయినా వాడి బొంద. ఇందులో ఏముంటుంది గనక. ఏవో పిచ్చి కాగితాలు, బిల్లులూ ఉండివుంటాయి.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? మీరు ఒంగోలులో దిగిపోయే ముందు నన్ను లేపి ఇచ్చేయండి" అన్నాడు గోపాలం.

రామం పర్సు కోటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

"జాగ్రత్త, కోటు జేబులో పెట్టుకున్నారు. పర్సుకు జేబు లేదా?" గోపాలం అడిగాడు.

'చిక్కావురా బిడ్డా! నేను ముందే అనుకున్నాను. నువ్వు నా జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ పర్సు నా

కిచ్చావని' అనుకుంటూ 'నా షర్టుకు జేబులేదండి!' అన్నాడు. ఆ విషయం చెప్పే అవకాశం వచ్చినందుకు రామానికి సంతృప్తిగా ఉంది. నిశ్చింతగా ఉంది. గోపాలం తడబడుతూనే ప్లాట్‌ఫారం చేరాడు. రామం భుజంమీద చేయి వేసి రైలు పెట్టెలోకి ఎక్కాడు.

బండి బయలుదేరింది. సీట్లు చాలావరకు ఖాళీగానే ఉన్నాయ్. గోపాలం ఇద్దరు మనుషులు కూర్చోగల స్థలంలో ముడుచుకు పడుకున్నాడు.

రామానికి పర్సులో ఎంత ఉందో చూడాలని కుతూహలం కలిగింది. బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళి నోట్లు లెక్కపెట్టాడు. రామం ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. మూడు వేలు ఉన్నాయ్. హోటల్లో మార్చిన వంద రూపాయల్లో మిగిలిన కొన్ని పదిరూపాయల నోట్లు కూడా ఉన్నాయ్.

రామం తిరిగి సీటుదగ్గరకు వచ్చాడు. గోపాలం మంచి నిద్రలో ఉన్నాడు. నిద్ర నటిస్తున్నాడేమో అనే అనుమానంతో ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు.

ఆ ముఖం ఎంతో అమాయకంగా కన్పించింది. చిన్న పిల్లవాడిలా నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న ఇతను దొంగా? కాదు కాదు తనే అనవసరంగా భయపడ్డాడు. అతన్ని అనుమానించాడు.

అయినా రామం తెల్లవార్లూ కూర్చునే ఉన్నాడు. తెలతెలవారుతుండగా ఒంగోలు స్టేషను వచ్చింది.

రామం లేచి నిల్చున్నాడు. బ్యాగ్ తీసుకున్నాడు. ఓ క్షణం హాయిగా నిద్రపోతున్న గోపాలం ముఖంలోకిచూసి దిగిపోయాడు.

"ఆగు!" ప్లాట్ ఫారం మీద నడుస్తున్న రామం ఉలిక్కిపడి ఆగాడు.

తననుకాదు. అరే అతని పర్సు తనవద్ద ఉండిపోయిందే? తను మర్చిపోయాడు. బండి ఆగి ఉంది. వెళ్ళి ఇచ్చేస్తే? తను బండి ఎక్కగానే అది కదిలితే? పోనియ్ తర్వాత పంపించవచ్చులే. స్టేషన్ బయటికి నడిచాడు. బండి బయలు దేరింది. చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

అతని అడ్రసు తన దగ్గర లేదుగా? ఎలా పంపించడం? అతను తనను గురించి ఏమనుకుంటాడు? దొంగ అనుకుంటాడేమో? అనుకోనియ్! తను నిజంగా దొంగతనం చేశాడా ఏమన్నానా? మరిచిపోయాడు. అంతేగా? మనియార్డరు ద్వారా పంపాలంటే అతని అడ్రసు లేదాయె.

'అబద్ధం. నీవు మరచిపోలేదు. కావాలనే దిగేశావ్. నువ్వు దొంగవు' ఘరానా దొంగవు. లోపల ఏదో అరిచింది.

"ఏయ్ నువ్వు నోరుముయ్! నేనేం కావాలని మరిచి పోలేదు. నిజంగా నేను మరిచిపోయాను. ఇందులో దొంగ తన మేముంది? అతనిమీద నాకూ జాలిగానే ఉంది. ఇలా జరిగినందుకు బాధగానే ఉంది."

బుస్ మని తల ఎత్తిన అంతరాత్మ నెత్తిమీద ఒకటి వేసి దాన్ని పడుకోపెట్టాడు రామం.

* * *

మళ్ళీ చివ్వున అంతరాత్మ తల ఎత్తి "ఏం ఆరోజు నన్ను కసిరికొట్టావ్‌గా! నిజంగా మరిచిపోతే ఆ డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చెయ్" గట్టిగా అరిచింది.

దీని సిగ తరగ. ఇదొకటి మధ్యలో మాటకు ముందు నేను ఉన్నానంటూ బయటపడుతుంది.

"ఏడ్చావులే నోరు మూసుకో! ఇప్పుడు నా దగ్గర అంత డబ్బు ఎక్కడుంది?"

'ఇపుడు లేకపోతేనేం? అతన్ని ఇంటికి తీసుకెళ్ళు. రేపు సర్దు.'

'మంచిదానివే! రౌడీ వేషం వాడూను! పక్కా దొంగలా కన్పిస్తున్నాడు.'

" నీ కంటేనా ?"

" నువ్వు నోరు మూస్తావా లేదా ?"

చెవులు గింగురుమనేలా నవ్వింది అంతరాత్మ.

" ఏమిటా పిచ్చి నవ్వు ?"

" దొంగ మంచివాణ్ణి దొంగ అంటుంటేనూ ... " మళ్ళీ నవ్వు.

"నేను దొంగనా? వాడు మంచివాడా?" ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు?"

'అవును! లోకం దృష్టిలో నువ్వు మంచివాడివే! నీకు చాలా మంచి పేరు ఉంది. పర స్త్రీలను కన్నెత్తి (దొంగ చూపులు తప్ప) చూడవు. పదిమందిలో (రహస్యంగా తప్ప) తాగవు. చాలా మంచివాడివి. ఎవరూ తెలుసుకోలేరంటే తప్ప దొంగతనం, రంకుతనం చెయ్యవు.'

'నువ్వు నోరు మూసుకుంటావా? లేక గొంతు పిసక మంటావా?'

'నా గొంతు వదిలేయ్. ఊపిరాడటం లేదు. నాకెందుకులే నీ యిష్టంవచ్చినట్లే చెయ్?'

'అలా రా దారికి! మాటకు ముందు నేనున్నానంటూ ఐయిలుదేరకు జాగ్రత్త!'

"ఏరా రామం? ఒంట్లో బాగాలేదా? వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టిందేం?" రామం స్నేహితుడు ప్రశ్నించాడు.

రామం తృళ్ళిపడ్డాడు. 'ఏదోరా కొంచెం గిల్టీగా ఉంది' అంటూ కర్చీపుతో ముఖం తుడుచుకోసాగాడు.

"ఏరేనా మీ స్నేహితులు మద్రాసు వెళ్తుంది?"

"మళ్ళీ తగలడ్డావ్?" అనుకున్నాడు రామం. 'అవును' అని సమాధానం చెప్పాడు.

"ఇత నెవరు?" పైనుంచి కిందకు శల్యపరీక్ష చేస్తూ అడిగాడు రామం స్నేహితుడు.

"నా పేరు గోపాలం. ఒకప్పుడు బ్యాంక్‌లో పని చేసేవాణ్ణి"

"మరి ఇప్పుడో?" రామం స్నేహితుడు అడిగాడు.

"నా వేషం కన్పించడంలా? ఇపుడు నిరుద్యోగిని. ఉద్యోగం పోయింది."

"ఏం? ఏం చేశావ్?"

ఏకవచన ప్రయోగానికి ఆశ్చర్యపోతూ ఓ నిముషం అతని ముఖంలోకి చూశాడు గోపాలం.

"క్యాష్ మూడు వేలు పోయింది. ఇక్కడే ఈ విజయవాడ నుండి ఇదే బండి కోసం ఎదురుచూస్తూ పోగొట్టుకున్నాను. ఆరోజే ఇన్స్పెక్షన్ జరిగింది. వేరే డబ్బు తెచ్చి పెట్టే సమయం కూడా లేకపోయింది. మా బాస్ నోరు పారేసుకున్నాడు. కోపంతో నాలుగు తగిలించాను. ఉద్యోగం పోయింది. జైలుకు కూడా వెళ్ళాను. తిరిగి వచ్చేటప్పటికి నా భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది. దొంగతో కాపురం చేయనని డైవోర్సుకు కోర్టుకు వెళ్ళింది" నవ్వుతూ చెప్పాడు గోపాలం.

రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"మీకు ఒంట్లో బాగా లేనట్లుంది. కాస్సేపు కూర్చోండి" అన్నాడు గోపాలం.

'అబ్బె ! నాకేంలేదు ! బాగానేవుంది' నంగినంగిగా అన్నాడు రామం.

'ఇంకా నయమే. అతను నన్ను గుర్తుపట్టలేదు. గుర్తు పడితే ఏం చేసేవాడో ?'

రామం లోలోపల వణికిపోతున్నాడు.

బండి వచ్చింది. రామం స్నేహితుడు ఎక్కాడు. బండి కదలబోయేముందు రామం భుజంమీద చేయి వేసి—

" వస్తానండీ రామంగారూ !" అన్నాడు గోపాలం.

రామం అదిరిపడి గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు.

గోపాలం కదులుతున్న బండి ఎక్కి, డోర్ దగ్గర నిలబడి నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపాడు.

రామం అప్రయత్నంగా రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు.

0 0 0